

**Proefsleuvenonderzoek realisatie van 3
windturbines door Elicio en Engie
Deelgebied 2 Maldegem**

**Archeologienota Archeologisch Vooronderzoek
Programma van Maatregelen
Proefsleuvenonderzoek – 2019A468**

Eke
2019

Colofon

Titel: Proefsleuvenonderzoek – realisatie van 3 windturbines door Elicio en Engie. Deelgebied 2. Maldegem
Nota – Archeologisch vooronderzoek
Programma van maatregelen
Proefsleuvenonderzoek - 2019A468

Status: definitief

Datum: 25 maart 2019

Auteur: J.W. De Mulder

Projectbegeleiding: M. Van de Vijver

Kaartvervaardiging: J.W. De Mulder

Terreinwerk: M. Van de Vijver, K. Van Quaethem, J.W. De Mulder

Projectcode: 2019A468

Raaproject: MEKA03

Erkend archeoloog: RAAP België (OE/ERK/Archeoloog/2016/00154)

Bewaarplaats documentatie: RAAP België,
Begoniastraat 13
9810 Eke

Bevoegd gezag: agentschap Onroerend Erfgoed

RAAP België BVBA
Begoniastraat 13
9810 Eke
telefoon: 09/311 56 20 - 0498/44 16 99
E-mail: raap@raap.be

© RAAP België bvba, 2019

RAAP België aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit het gebruik van de resultaten van dit onderzoek of de toepassing van de adviezen.

1 Gemotiveerd advies

1.1 De volledigheid van het uitgevoerde vooronderzoek

Het vooronderzoek kon volledig uitgevoerd worden, en leverde voldoende informatie op om een gefundeerde uitspraak te doen over de aan-/afwezigheid van archeologisch erfgoed, de potentiële kenniswinst en de omgang hiermee.

Binnen het kader van dit vooronderzoek werd gestart met een bureaustudie. Daaruit volgde een proefsleuvenonderzoek, waarvan deze nota het resultaat is.

1.2 De aan-/afwezigheid van een archeologische site

In totaal zijn een totaal van 22 proefsleuven en 5 kijkvensters aangelegd, goed voor oppervlakte van 1357m² en een dekkingsgraad van 15,95%. De bodemopbouw bestaat uitsluitend uit A-C profielen. Op basis van de aangelegde profielen is het duidelijk dat de oorspronkelijke bodemopbouw sterk afgetopt of doorploegd is geweest. Een totaal van 24 spoornummers werd toegekend. Het sporenbestand bestaat uit depressies, grachten, greppels, kuilen, lagen, paalsporen (heipalen) en witloofkacheltjes. Algemene codes werden uitgedeeld aan recente verstoringen, natuurlijke sporen, recente ploegsporen en drainagegreppels. Voor geen van de sporen kon een absolute datering bepaald worden. De **oorsprong** van enkele van de grachten kan, op basis van hun vulling, oriëntatie en een vergelijking met historische kaarten (Popp, Atlas Der Buurtwegen), ten vroegste in de late middeleeuwen gesitueerd worden. In een aantal gevallen volgen de grachten de typische repelpercelering, die zijn oorsprong kent in de late middeleeuwen. Recentere exemplaren, die de huidige perceelindeling volgen, komen echter ook voor.

De depressies die in het vlak zijn aangetroffen, zijn vermoedelijk het gevolg van een lager gelegen deel in het landschap, dat door de natte condities langzaam opgevuld is geraakt met organisch, weinig materiaal.

De grootste sporenconcentratie is vermoedelijk een gevolg van witloofteelt op het terrein, die vanaf het midden van de 19de eeuw kan hebben plaatsgevonden. Het gaat waarschijnlijk om de weerslag in de bodem van de ingegraven witloofkacheltjes.

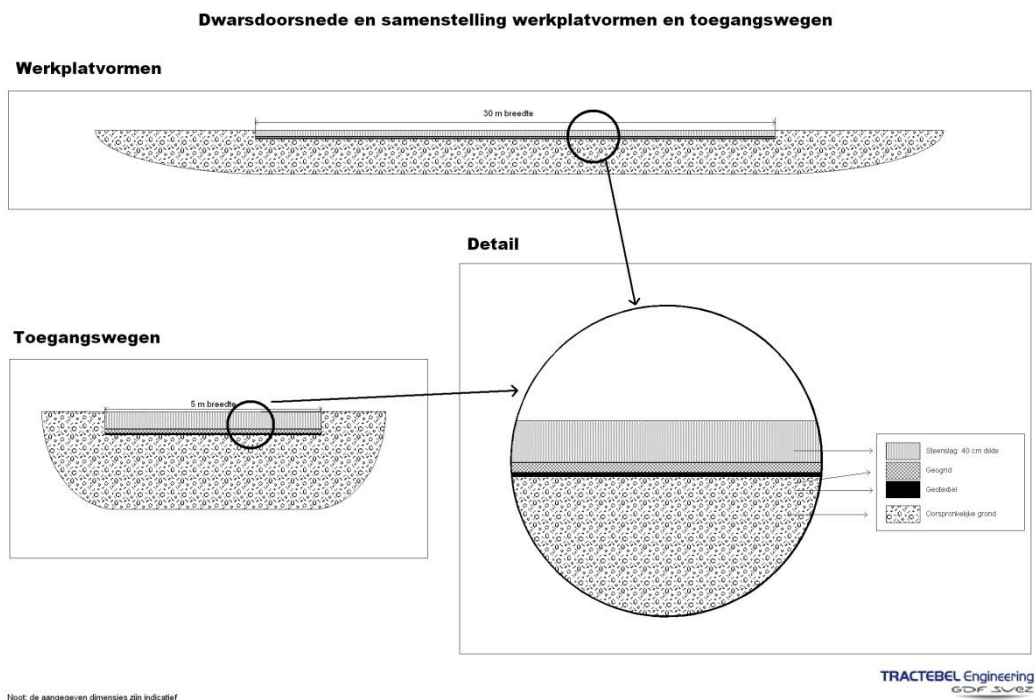
Het sporenbestand bestaat uit recente 19de en 20ste eeuwse sporen.

1.3 Impactbepaling

Voor een meer gedetailleerde beschrijving van de geplande werken wordt verwezen naar onderdeel 1.4.4 van de bureaustudie.¹ In kort kan worden samengevat dat voor de zones waar de windturbines worden opgetrokken de verstoring voor de funderingen tot 3,20m diep gaan. Voor de werkvlakken en toegangswegen zal steeds de onstabiele teelaarde verwijderd (ca. 40cm) worden (Figuur 1).

Concreet zullen de werken in alle onderzochte zones dus een destructieve impact hebben op het onderliggende bodemarchief.

¹ VAN DE VIJVER ET AL., 2019, p. 9

Figuur 1 Doorsnede van de werkvlakken en toegangswegen (©ENGIE)

1.4 Waardering van de archeologische site

Het uitgevoerde proefsleuvenonderzoek leverde slechts een beperkte hoeveelheid sporen op. De grootste groep sporen, namelijk de witloofkachels zijn het gevolg van een landbouwactiviteit die in België pas voorkomt vanaf het midden van de 19de eeuw. Enkele grachten kunnen mogelijk gelinkt worden aan de herstructurering van het landschap in repelpercelen vanaf de late middeleeuwen, wat gebeurde in functie van de agrarische exploitatie van het landschap.

Andere grachten en greppels kunnen op hun beurt vermoedelijk geassocieerd worden met recente pogingen om de drainagecapaciteit van de percelen te verbeteren in de 19de en 20ste eeuw. De aangetroffen paalsporen zijn in feite recente heipalen die op hun beurt gelinkt kunnen worden aan de afbakening van het terrein.

Op basis van het beperkte aantal sporen, waarschijnlijk van 19de of 20ste eeuwse oorsprong, wordt het archeologisch potentieel op kennisvermeerdering als laag ingeschat.

Bijgevolg wordt een vervolgonderzoek door middel van een archeologische opgraving niet nodig geacht.

2 Programma van maatregelen

Gezien er geen verdere maatregelen voorzien worden, is er geen Programma van Maatregelen nodig.

Ondanks dat er geen verdere maatregelen voorzien zijn op het terrein zelf, wordt er wel gewezen op de meldingsplicht die geldt bij de vondst van een roerend of onroerend goed met archeologische erfgoedwaarde, zoals deze omschreven wordt in Artikel 5.1.4. van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Dit geldt voor vondsten gedaan buiten de context van archeologisch vooronderzoek, archeologische opgravingen, of gebruik van een metaaldetector.